

FRESH ΣΥΓΓΡΑΦΙΚΕΣ ΕΞΟΜΟΛΟΓΗΣΕΙΣ

Συγγραφικές Εξομολογήσεις: Ελένη Τσαμαδού

Τα παιδικά μου χρόνια...υπήρξαν ευτυχισμένα. Αν και γεννήθηκα και μεγάλωσα σε μια δύσκολη εποχή για την Ελλάδα. Πόλεμος, Κατοχή, Εμφύλιος, οικονομικές δυσκολίες,...Εικόνες δυστυχίας, και καταστροφής, γυναίκες μαυροφορεμένες, σπίτια καμμένα, κρεμασμένοι και πεινασμένοι... ιστορίες τραγικές... Εντούτοις το σπίτι μας ήταν για μένα ένα λιμάνι αγάπης και φροντίδας που δεν άφηνε τις τρικυμίες της ζωής έξω να περνούν την πόρτα του. Στάθηκα τυχερή γιατί εκτός από αγάπη,φροντίδα και ασφάλεια ,οι γονείς μου με έμαθαν να δέχομαι τη ζωή με όλες τις δυσκολίες της αλλά και να αγαπώ τα βιβλία και την τέχνη.

Το πρόσωπο στη ζωή μου που με επηρέασε πιο πολύ από όλα... Πολλά πρόσωπα υπήρξαν σημαντικά στη ζωή μου, καθένα σε διαφορετικό στάδιο και σε διαφορετικό τομέα. Δε θα μπορούσα εύκολα να ξεχωρίσω ποιο υπήρξε το πιο σημαντικό. Η μητέρα μου πρώτα που μέχρι το τέλος της ζωής της μου έδινε αγάπη χωρίς να ζητά αντάλλαγμα, ο πατέρας μου που άνοιξε το παράθυρο στη γνώση και τη λογοτεχνία, ο άντρας μου που με την αγάπη του με στήριξε σε όλα τα δύσκολα, οι κόρες μου, οι φίλοι μου.. όλοι υπήρξαν σημαντικοί κάποιιοι λιγότερο κάποιιοι περισσότερο, σίγουρα όμως όλοι όσους αγάπησα υπήρξαν και ένα σημαντικό κομμάτι της ζωής μου.

Μου αρέσει να περνώ ώρες...διαβάζοντας....

Τα πρώτα μου αναγνώσματα... Θυμάμαι καλά τα πρώτα μου βιβλία. Ένα παραμύθι «Το σπαθί που νικάει», η «Ελληνική Μυθολογία», εκδόσεις Δημητράκου, η «Ιλιάδα και Οδύσσεια για παιδιά», γραμμένη από τον Καζαντζάκη, ο «Δον Κιχώτης» και «Μεγάλοι άνδρες της αρχαιότητας». Το τελευταίο ήταν κάπως δύσκολο γιατί προοριζόταν για μεγαλύτερα παιδιά. Κοντά σε αυτά διάβαζα φυσικά και «Διάπλαση των Παίδων» αλλά και επιφυλλίδες εφημερίδων και σοβαρά λογοτεχνικά περιοδικά, όπως ήταν η «Ελληνική Δημιουργία», η «Νέα Εστία» και η «Αγγλοελληνική Επιθεώρηση» που έπαιρνε ο πατέρας μου. Έτσι διάβασα πολύ νωρίς για να το καταλάβω την «Η Παναγία η Γοργόνα» του Μυριβήλη... Ήμουν και μπορώ να πω πως εξακολουθώ να είμαι «παμφάγο ζώο».

Αν δεν έγραφα, θα είχα διαλέξει... να ζωγραφίζω.

Η προσωπικότητα που θα ήθελα να γνωρίσω... Πολλές, το Μέγα Αλέξανδρο, τον Κωνσταντίνο Παλαιολόγο, τον Βησσαρίωνα, τον Τολστόι, τον Βαλτάρι... και... ίσως και τον Μωάμεθ τον Πορθητή.

Η δυσκολότερη ερώτηση για εμένα ήταν... η προηγούμενη....

Αν άλλαζα κάτι στον κόσμο, θα ήταν... Θα ήταν να πάψουν οι πόλεμοι και η πείνα.
.....

Αν ένας νέος άνθρωπος με ρωτούσε πώς είναι η ζωή ενός συγγραφέα, θα του έλεγα... Θα του έλεγα πως δε θα είχε άλλη επιλογή από το να διαβάσει πολύ λογοτεχνία, να γράφει και να σκίζει αυτά που γράφει....

Μετανιώνω που... Που δεν φρόντισα να εκδώσω βιβλία μου νωρίτερα....

Το τελευταίο βιβλίο που διάβασα ήταν... Εκτός από όσα μου χρειάστηκαν για να γράψω το βιβλίο μου «Οι άνεμοι του χρόνου», όπως ήταν το «Χρονικό» του Φραντζί, απόλαυσα το «Στη σκιά της πεταλούδας» του Ι. Ζουργού. Ομολογώ ότι θα έπρεπε να το είχα διαβάσει, νωρίτερα, αλλά έπρεπε να διαβάσω πρώτα όλα τα άλλα και δεν ήταν λίγα...

Οι δικοί μου λογοτεχνικοί ήρωες ...Αγαπώ τον Πιέρ στο «Πόλεμος και Ειρήνη» και τον Κωνσταντίνο στον «Καιρό του Βουλγαροκτόνου» και οι δύο έχουν ένα βαθύ αίσθημα ευθύνης απέναντι στους άλλους θυσιάζοντας σε αυτό προσωπικές επιθυμίες.

Ένας εκδότης οφείλει...Να αγαπά τα βιβλία....

Οι κριτικοί λογοτεχνίας...Να αγαπούν τα βιβλία και να μην ανταγωνίζονται τους συγγραφείς.....

Στην Ελλάδα του σήμερα η συγγραφή...Έχει κατά πολύ διευκολυνθεί χάρη στη βοήθεια των ηλεκτρονικών υπολογιστών και τη χρήση του διαδικτύου.

Με ενδιαφέρει η... Η Ιστορία, μικρή και μεγάλη, αλλά και η τεχνολογική πρόοδος.

Με τη γραφή μου στοχεύω...Να περάσω κάποια μηνύματα που συγκινούν εμένα και ίσως να κινήσουν το ενδιαφέρον και άλλων.

Δεν θα έγραφα ποτέ για... Ποτέ μη λες ποτέ για κάτι. Όλα είναι δυνατά

Ζήλεψα το βιβλίο του... Τολστόι «Πόλεμος και Ειρήνη» και όλα τα βιβλία του Μίκα Βαλτάρι.

Η ζωή είναι όμορφη γιατί...είναι απρόβλεπτη.

Η πιο σημαντική συμβουλή που άκουσα σε σχέση με τη συγγραφή...«Γράφετε και σκίζετε ό,τι γράφετε» την είχε πει ο Σπύρος Μελάς, αν θυμάμαι καλά...

Θα τα παρατούσα όλα για...Δε θα είχα τη δύναμη να παρατήσω όσα αποτελούν τη ζωή μου σήμερα. Τα παιδιά μου και τα βιβλία μου.

Η αγαπημένη μου λογοτεχνική φράση ανήκει στον Νίκο Καζαντζάκη:

Ανήκει στον Μίκα Βαλτάρι. Όταν ο ήρωας Ιωάννης Άγγελος πεθαίνοντας απευθύνεται στο Μωάμεθ και του λέει, σε ελεύθερη απόδοση:

«Εγώ θα γυρίσω κάποτε σε αυτήν τη Πόλη...αλλά εσύ, Μωάμεθ, δε θα γυρίσεις ποτέ..»

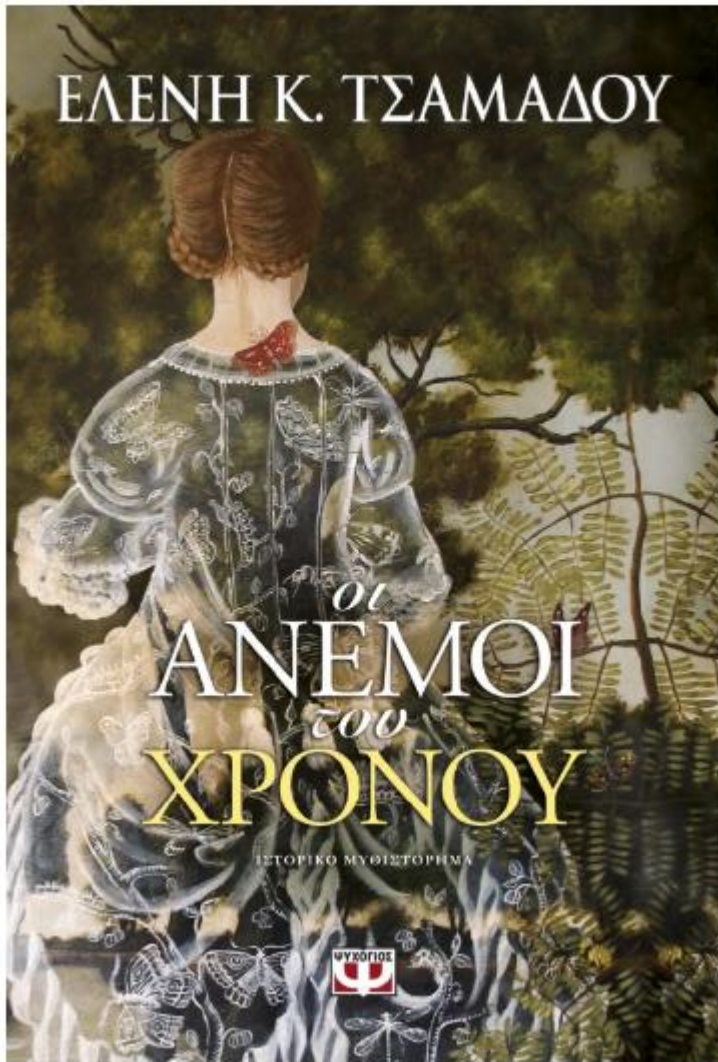
Μη με ρωτάτε γιατί μου αρέσει. Οι λόγοι είναι πολλοί και δυσκολοεξηγήτοι. Ίσως έχουν να κάνουν με την έννοια του χώρου και του χρόνου που είναι ένα από θέματα που με προβληματίζουν...

Αφορμή για το τελευταίο μου βιβλίο...Ίσως η επιθυμία να μιλήσω για τον Βησσαρίωνα, αυτή την παρεξηγημένη μορφή της Ιστορίας, που τόσα του χρωστάμε εμείς οι Έλληνες.

Το επόμενο μου βιβλίο...Είναι νωρίς ακόμη.. Έχω κάποιες αδιαμόρφωτες ιδέες που δεν έχουν ακόμη αποκρυσταλλωθεί.

ΕΛΕΝΗ Κ. ΤΣΑΜΑΔΟΥ

ΟΙ
ΑΝΕΜΟΙ
ΤΟΥ
ΧΡΟΝΟΥ

ΙΣΤΟΡΙΚΟ ΜΥΘΙΣΤΟΡΗΜΑ

Διαβάστε το μυθιστόρημα της Έλένης Τσαμαδού "Οι Άνεμοι του Χρόνου" από τις Εκδόσεις Ψυχογιός

1453, 1999. Δύο χρονολογίες-ορόσημα. Η πρώτη σηματοδοτεί το τέλος μιας χιλιόχρονης αυτοκρατορίας, η δεύτερη το τέλος μιας χιλιετίας. Στην Αθήνα τού σήμερα ένας δικηγόρος ακολουθεί μια μυστηριώδη καλόγρια στην πορεία της πίσω στον χρόνο και στον χώρο- στην Πελοπόννησο των Φράγκων και των Βυζαντινών Δεσποτών, στα σκαλαβοπάζαρα της Μπαρμπαριάς και στην Κωνσταντινούπολη του τέλους. Παράλληλες ζωές και ιστορίες. Άρχοντες και τυχοδιώκτες, πειρατές και σιλάβοι, γυναίκες τρυφερές και πολεμιστές, σοφοί και ιερωμένοι, πατριώτες και προδότες. Έρωτες χωρίς αύριο. Χαμένα όνειρα και πατρίδες. Το ξύπνημα της ελληνικής συνείδησης, η πρώτη αναγέννηση στον Μυστρά και η μεταλαμπάδευση της αρχαίας σοφίας στη Δύση. Όλα μπελεγμένα και δεμένα με αόρατες κλωστές στον αργαλειό του χρόνου. Τι είναι αυτό που συνδέει την Κλαίρη της νιότης, την Ανέζα των Φράγκων, Αγνή των Ελλήνων, με την αλλόκοτη καλόγρια που θέλει να γυρίσει τον χρόνο πίσω για να αλλάξει τον ρου της Ιστορίας; Και ο δικηγόρος; Τι θα κάνει; Θα θελήσει να γυρίσει και αυτός τον χρόνο και ν' αλλάξει κάποιες παλαιότερες αποφάσεις του ή θα επέλεξε να αφήσει τους ανέμους του χρόνου να σκορπίσουν το παρελθόν σαν φύλλα φθινοπώρου;

Ένα ιστορικό μυθιστόρημα γραμμένο με σεβασμό στην Ιστορία, που θα αγαπηθεί και θα συγκινήσει με τις αναφορές σε γνωστές και άγνωστες πτυχές της.

Η Ελένη Κ. Τσαμαδού σπούδασε νομικά στο Εθνικό και Καποδιστριακό Πανεπιστήμιο Αθηνών, καθώς και International Legal Studies στο American University, Washington College of Law. Σταδιοδρόμησε ως δικηγόρος στην Εθνική Τράπεζα της Ελλάδος από το 1966 μέχρι το 2000, οπότε αποχώρησε με τον ανώτατο βαθμό ιεραρχίας. Ασχολήθηκε κυρίως με θέματα Διεθνών Συναλλαγών και Ιδιωτικοποιήσεων. Τα έτη 2000-2004 εργάστηκε ως ειδική σύμβουλος σε νομικά θέματα των Υπουργών Ανάπτυξης, και Οικονομίας και Οικονομικών. Είναι παντρεμένη και έχει δύο κόρες. Από τις Εκδόσεις ΨΥΧΟΓΙΟΣ κυκλοφορούν επίσης τα μυθιστορήματά της ΟΙ ΘΕΟΙ ΠΕΘΑΝΑΝ ΣΤΗ ΡΩΜΗ, το οποίο έχει μεταφραστεί στα γερμανικά με τον τίτλο EIN KÖNIGREICH FÜR EIN GRAB, Η ΕΤΑΙΡΑ ΤΟΥ ΜΕΓΑΛΟΥ ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΥ, Ο ΧΟΡΟΣ ΤΩΝ ΜΥΣΤΙΚΩΝ, ΤΗΣ ΖΩΗΣ ΚΑΙ ΤΗΣ ΑΓΑΠΗΣ, Ο ΕΠΙΣΚΕΠΤΗΣ ΤΟΥ ΟΝΕΙΡΟΥ, ΥΣΤΕΡΟΓΡΑΦΟ ΖΩΗΣ και ΟΙ ΑΝΕΜΟΙ ΤΟΥ ΧΡΟΝΟΥ.